

JA VI ELSKER

1.

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem
furet, værbitt over vannet
med de tusen hjem.
Elsker, elsker det og tenker
på vår far og mor
og den saganatt, som senker
drømmer på vår jord.

2.

Norske mann i hus og hytte,
takk din store Gud!
Landet ville han beskytte,
skjønt det mørkt så ut.
Alt hva fedrene har kjempet,
mødrene har grett,
har den Herre stille lempet
så vi vant vår rett.

3.

Ja, vi elsker dette landet,
som det stiger frem,
furet, værbitt over vannet
med de tusen hjem.
Og som fedres kamp har hevet
det av nød til seir,
også vi, når det blir krevet,
for dets fred slår leir.

GUD SIGNE VÅRT DYRE FEDRELAND

1.

Gud signe vårt dyre fedreland
og lat det som hagen bløma!
Lat lysa din fred frå fjell til strand
og vetter for vårsol røma!
Lat folket som brøder saman bu,
som kristne det kan seg søma!

2.

Vårt heimland i mørker lenge låg,
og vankunna ljuset gøynde.
Men, Gud, du i nåde til oss såg,
din kjærleik oss ikkje gløynde;
du sende ditt ord til Noregs fjell,
og ljøs over landet strøynde.

3.

No er det i Noreg atter dag
med vårsol og song i skogen.
Om sædet enn gror på ymist lag,
det brydder då etter ploegen.
Så signe då Gud det gode såd,
til groren ein gong er mogen.

NORGE I RØDT, HVITT OG BLÅTT

1.

Hvor hen du går i li og fjell,
en vinterdag en sommerkveld ved fjord og fossevell.
Fra eng og mo med furutrær,
fra havets bryn med fiskevær og til de hvite skjær.
Møter du landet i trefarget drakt,
svøpt i et gjenskinn av flaggets fargeprakt.

2.

Se en hvitstammet bjerk opp i heien,
rammer stripen av blåklokker inn,
mot den rødmalte stuen ved veien,
det er flagget som vaier i vind.

3.

Ja så hvit som det hvite er sneen,
og det røde har kveldssolen fått,
og det blå ga sin farve til breen,
det er Norge i rødt hvitt og blått.

